

[Sonja Albrink]

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, da de tidligere ordførere er gået meget i dybden med det, lovforslaget vedrører, men jeg vil dog sige, at vi er meget glade for, at man vil se nøjere på reglerne for ansvar og tabsbegrænsning. Der er også andre spørgsmål, som Centrum-Demokraterne ønsker nærmere belyst, men vi mener, at lovforslaget er bedst egnet til, at vi gør dette i udvalgsarbejdet.

Jeg vil dog sige, at jeg er glad for, at ministeren vil kigge på home-banking, så vi også kan få det spørgsmål godt afklaret.

Det er afgørende, at vi har tryghed og sikkerhed omkring betalingskort, og jeg skal slutte med at sige, at Centrum-Demokraterne vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da fru Lone Dybkjær er forhindret i at være til stede, skal jeg i hendes sted og på mit partis vegne gøre nogle få bemærkninger om lovforslaget.

Der er en del ting i lovforslaget, der handler om afbureaukratisering, og det kan vi helt til slutte os. Det er jo forslag, der har været fremme tidligere, og som der er megen fornuft i.

Fru Lissa Mathiasen og hr. Tommy Dinesen havde nogle bemærkninger om home-banking, som jo i øjeblikket er et ureguleret område, og jeg vil gerne sige, at jeg er umiddelbart helt enig i, at i en periode, hvor forholdet er ureguleret, vil det være fornuftigt, at forbrugerombudsmanden får muligheder for at, skal vi sige, blande sig. Det kan jo spille en betydelig rolle for den enkelte forbruger.

Hr. Flemming Hansen var inde på en ting, som også har slået mig. Hr. Flemming Hansen udtrykte det måske lidt stærkt, da han sagde, at det er de færreste, der kan huske deres PIN-koder. Jeg er nu ikke sikker på, det er rigtigt, mon ikke de fleste kan? Men der er da i hvert fald en del, som ikke kan, og det kunne da være, det ville hjælpe, hvis man selv fik lov til at vælge PIN-koder. Det ville gøre det nemmere for forbrugerne at huske dem, og jeg vil gerne høre ministerens bemærkning til tanken.

I øvrigt kan Det Radikale Venstre give tilslutning til lovforslaget.

Glønborg (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på dette område, hr. Lysholm Christensen, ikke kan

være til stede, skal jeg på partiets vegne give vor principielle tilslutning til lovforslaget.

Vi har i dag kun en enkelt betænkelighed at fremføre. Vi synes, det ville være rimeligt, at den risiko, som er pålagt kortihænde-haveren i tilfælde af misbrug, indtil sagen er opklaret, i stedet bliver pålagt pengeinstituttet.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil gerne sige tak for de mange konstruktive ordførertaler, der har været holdt med hensyn til lovgivningen omkring betalingskort. Jeg kan også give tilsagn om, at de mange forslag og de mange kommentarer, der først og fremmest er kommet fra fru Lissa Mathiasen, om hævekortproblematikken, kvitteringskravet osv., vil jeg selvfølgelig medvirke til at få afklaret rigtig grundigt i udvalgsarbejdet, så alle er klar over, hvor vi står. Og det er i og for sig også svar til de øvrige ordførere, der på tilsvarende vis har stillet spørgsmål, der skulle viderebearbejdes i udvalget.

Til hr. Flemming Hansen vil jeg gerne bekræfte, at der findes døgntelefoner, men også jeg er af den opfattelse, at der formentlig er mange kortholdere, der end ikke kender disse døgntelefoner, og det var også en opgave for kortudstederne at få gjort opmærksom på, at de er der.

Der blev stillet et spørgsmål vedrørende selvvalg af PIN-kode, og jeg kan af egen erfaring sige, at der findes faktisk nogle kortudstedere, som lader folk vælge deres PIN-kode selv, og det betyder, at det rent teknisk kan lade sig gøre. Om det skal ind i lovgivningen, eller det skal være en opfordring til at benytte et sådant system, vil jeg også lade være et åbent spørgsmål, idet jeg er af den opfattelse, at vi ikke skal lovgive mere detaljeret end højst nødvendigt. Men jeg kan sige, at jeg også personligt har haft stor glæde af at have selvvalg af PIN-kode på nogle af mine kort.

Jeg vil sige til hr. Tommy Dinesen, som peger på, at det med denne selvrisiko er farligt at videregive kortet og koden til en anden, der skal bruge det, at det ikke er nødvendigt at videregive kort og kode til nogen som helst. Et ældre menneske, der har en hjemmehjælper, behøver ikke at udlevere et Dankort. Man kan udstede en check eller give en fuldmagt til banken. En hjemmehjælper vil normalt skulle købe ind for den pågældende i bankens åbnings-